

97
Кир Тодор Комнен ^и разположи шатрите ^и сикрай Адрианопол, докато по всички кули на градските стени се вееха ^и прапорците на кир Иоан Ватаци.

Други, на мястото ^и на бившия епирски деспот и новопровъзгласен император, би се отчаял от това положение. Но не беше кир Тодор човекът, който отстъпва пред желаната ^и цел.

Дали думите на българския цар стигнаха ^и до невидими пътища до него, чрез двулицието на протосеаста Прибо, и го насърчиха, дали пратника ^и от Монфератския маркиз не стигна никога до протостратор Камица - ала след няколко дни положението се промени из основа. Комнен ^и не пожела да влезе в открита бран с противника си. Ала пусна да се бори вместо него едно много по-мощно оръжие: златото. Първенците на гърците от Адрианоград сметнаха, че императорът на Тесалоника ще бъде по-щедър към тях, отколкото далечният господар на Никея - затова сключиха съглашение с тайните му ^и протеници, които се бяха вмъкнали в града, облечени в носията на никейските войски.

Тогава ^и гръцките първенци помолиха любезно протостратор Камица и великия щитоносец Изас да опразнят ^и града от войските си, защото са решили да предадат града на кир Тодор Комнен, ^и когото смятаха за свой законен господар.

Да затворят портите и да обкръжат бойниците, ^и двата никейци не смееха, защото населението не бе с тях. Да излязат вън, на открита бран, бе безполезно, защото навън епирците чакаха с цялата си войска, нахранена, отморена и готова за смъртен бой, докато никейците бяха само с няколко отряда. А при това местните ^и люде щяха да откажат да ги хранят повече.

Когата чуха надменните и предателски слова на гръцкият архонт, Изас и Камица се спогледаха отчаяни. Нямаше избор. Позорът им беше неизбежен. Тогава великият щитоносец на Никейския император